

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pictavensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

bantur, utrum vox debeat suæ accusationis admitti meritò quæri potest. Super quo sic duximus distinguendum, quòd si tempore denuntiationis præmissæ is qui jam conjunctos impetit extra diocesim existebat, vel aliàs denuntiatio non potuit ad ejus notitiam pervenire, ut puta si nimie infirmitatis fervore laborans, sanæ mentis patiebatur exilium, vel in annis erat tam teneris constitutus quòd ad comprehensionem talium ejus ætas sufficere non valebat, seu alia causa legitima fuerat impeditus, ejus accusatio debet audiri. Alioquin, cum rationabiliter præsumatur quòd denuntiationem publicè factam idem existens in ipsa diocesi minimè ignorarit, tamquam suspectus est proculdubio repellendus, nisi proprio firmaverit juramento quòd postea didicerit ea quæ obicit, & ad hoc ex malitia non procedat: quia tunc, etiamsi didicisset ab illis qui denuntiationis tempore siluerunt, claudi non deberet eidem aditus accusandi, quoniam etsi ab impetitione hujusmodi culpa de silentio tali contracta illos excluderet, iste tamen amoveri nequiret cum culpabilis non existat. Vtrum autem, si accusatore idoneo comparente, per tres vel quatuor testes inter jam conjunctos parentela probetur, per depositiones eorundem posteriorum testium derogetur fidei, sex vel duodecim propinquorum, qui antiquiores tempore ac præstantiores meritis ante contractum matrimonium in contrarium juraverunt, distinguendo personas & gradus à quibus directè ij de quorum agitur copula descenderunt, an primi posterioribus præferantur, non immeritò quæri posset, quamquam ad aliud & ob aliud juraverint illi quàm isti. Si tamen in secundo judicio priores personæ juratæ deponerent illa eadem quæ primò dixerunt, absque dubio eorum testimonia prævalerent, nec eo possent pretextu repelli quòd partes testificata didicerint, cum talis exceptio locum non habeat in hoc casu. Datum Laterani i v. Kalend. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

P A T R I A R C H Æ
Ierosolymitano apostolicæ sedis
Legato.

Cum felicitis recordationis Alexander Papa prædecessor noster Simoni quondam Priori sancti Georgij de Xisto quotidianum usum anuli, virgæ quoque pastoralis, & mitræ infra Missarum solemniam concesserit, sicut accepimus, de in-

dulgentia speciali, ac postmodum idem locus Ecclesiæ sancti Thomæ martyris Acconensis ceperit esse subjectus & quandoque cum illa unum solum habere Priorem, is qui nunc habet in eisdem Ecclesiis prioratum, cum à nobis obtinuerit ipsam indulgentiam confirmari, etiam in Ecclesia supradicta sancti Thomæ uti nitebatur eadem, eò quòd Priori sancti Thomæ martyris Acconensis & sancti Georgij de Xisto confirmationis nostræ pagina mittebatur. Cui se opposuit obicem venerabilis frater noster Episcopus Acconensis, proponens quòd ad hoc per confirmationem nostram extendi usus memoratæ indulgentiæ non valebat. Vnde ad petitionem partium questionem ipsam ad examen sedis apostolicæ transtulisti. Nos igitur attendentes quòd præfatus prædecessor noster Priori sancti Georgij de Xisto, prioratum ipsum tantummodo exprimendo, indulerit supradicta, ipsius vestigiis inhaerentes, habendo ratum quòd factum extitit per eundem, prædictæ indulgentiæ de novo nihil addidimus, sed quòd competebar ex illa duximus confirmandum. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus supradictum Priorem abuti prætata indulgentia non permittas. Datum Laterani viii. Kal. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

EPISCOPO PICTAVENSI,

Non est Deus in conspectu tuo, nec via tuæ rectæ sunt coram eo, si clamoribus de te ad nostram audientiam ascendentibus facta respondent, quæ presentibus duximus annotanda, ipsa tuis oculis admoventes, ut te contra tuam faciem statuendo, qui te ipsum abjecisti post terga, famæ contemptu & consuetudine, sicut dicitur, delinquendi, qualis sis, & utrum ascensum pares subditis ad virtutes, an descensum ad vitia per exemplum, accusationi operum conscientia respondente, tibi tuo judicio demonstremus. Ecce audivimus quòd anno præterito antequam ordines celebrares, per magistrum I. Gabart officialem tuum à ducentis ferè clericis ordinandis in elusionem constitutionis apostolicæ, qua ordinatis sine titulo per ordinatores vel representantes aut successores eorum volumus provideri, fecisti exigi & recipi juramentum quòd nullam à te provisionem exigerent ratione ordinationis illius. In quo cum non habueris iudicium nec justitiam, sed juri & sedi apostolicæ injuriam feceris manifestam, transgressio-

Cap. Cùm in tua. De testib.

Epist. 185.
Quòd indulgentia sic stricto modo accipienda.

ni canonum adaperiens aditum, & nitens claudere viam provisioni pauperum clericorum, quam eis per constitutionem nostram misericorditer curavimus aperire, inspicere ac despicere temetipsum, eò quòd hujusmodi exegeris juramenta quæ sponte oblata recipere minimè debuisses, nisi fortè laudetur exactio ubi receptio condemnatur. Accepimus etiam quòd excommunicatis indifferenter communicans, G. pro injectione manuum in clericum violenta vinculo excommunicationis astrictum de factò absolvere auctoritate immo potiùs temeritate propria præsumpsisti, & laicis in præjudicium clericorum tam favorabilis esse effectus quòd filios quorundam burgensium de Mirebello subtraxisti servitio clericali militiæ, ut occasione hujusmodi factos laicos sub servitute redigeres laicorum. Clericis verò tyrannus, decimas eis debitas laicis adjudicas contra jura, & ab Abbatibus, Prioribus, & aliis Ecclesiarum Prælati tuæ ditioni subiectis indebitas procuraciones extorques, si quando tibi non visitanti parrochiam pretium expensarum quas in tua procuracione facerent, si eorum visitares Ecclesias, non exsolvent, paratas ad omnem impetum tuum excommunicationis & interdicti sententias illico fulminas in eosdem, vel cum tam onerosa multitudine, non ut ædifices & plantes, sed ut si qua congregata sunt dissipet & disperdas, ad defectum, non ad profectum, talis eis hospes accedis quòd * longi temporis victum hora brevi consumens, tuos mendicare cogis post exitum receptores, & ut manus tuas in Pictavensi diocesi nulla possit exactio præterire, Archidiaconis, Archipresbyteris, & Decanis quosdam de novo præponis vicarios, usurpans officia singula ut commoda sentias singulorum & facilius te tuorum manibus ad turpia lucra & infames exactiones extendas, aliarumque gravium exactionum novus inventor, sicut fertur, ad te & aliquos simplices tibi collegas adversus eos quos offendere nitentis nostras facis litteras impetrari quorundam nomine, ipsis omnino irrequisitis ac insciis, qui nullam habent causam agendi, & cum nullus appareat actor vel accusator seu denunciator contra eos quorum nomina nostris litteris inferuntur, tu tamen in ipsos & alios qui nominatim non exprimuntur in litteris, occasione illius clausulæ *Quidam alij*, quæ in litteris nostris sæpe solet apponi, collegis tuis ad excogitatum malitiam præ simplicitate nimia inclinatis sententias jacularis, non qualis vigor exti-

git rationis, sed quales motus ingerit voluntatis. Cum autem aliqui ex delegacione nostra aliquam sententiam proferunt quæ tibi displiceat, statim eos tamquam inimicos persequeris capitales, & inferis eis per te & tuos quæseunque potes injurias & jacturas, inhibens subditis ne sententias delegatorum nostrorum observent. Illud inter alia non duximus omittendam, quòd cum excommunicaveris quendam Presbyterum & omnes qui fuere præsentés quando Helias de Vernia Miles cum filia R. de Cella contraxit, qui se proxima consanguinitatis linea contingebant, mutato judicio receptione pecuniæ, tamquam impedimentum evanuerit parentelæ adveniente qui manum judicantis implevit, contractum quem debito justitiæ reprobasti, non erubisti per injustitiam tibi contrarius approbare. In his quidem & aliis quæ de tua conversatione frequenter audivimus nostram non videris patientiam agnovisse, quam in te de gratia multa & speciali habuimus super aliquibus quæ tempore inquisitionis factæ adversus personam tuam videbantur esse probata: sed expectavimus tunc, & adhuc illius sequentes exemplum qui misericors & miserator existens, peccatoris querit reditum, & neminem vult perire, misericorditer expectamus, si fortè reversus ad cor, actus tuos reformes in bonum. Tu igitur aperi oculos tuos, & vide quæ feceris, ac tuo commissus examini sic corrigas temetipsum quòd non oporteat te sentire dexteram apostolicæ disciplinæ, quia tanto severius tunc delinquentis corrigemus excessus quanto benignius expectamus longiori tempore corrigendum. Dilectis filiis Abbati Nucariensi Turonensis dioecesis & Subdecano & magistro Stephano de Castro Ayraldi Canonico Pictavensibus nostris damus litteras in mādatis ut te ad hoc diligenter ex parte nostra moneant & inducant, & qualiter admonitiones nostras admiseris nobis rescribere non omittant. Datum Laterani xvi. Kalend. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Illis scriptum est super hoc.

CONRADO METENSI
Episcopo, imperialis aulae Cancellario.

Tanto in hoc tempestatis articulo efficacius nos oportet fratribus & coepiscopis nostris adesse quanto pro sedis apostolicæ reverentia majoribus se pressuris & jacturis exponunt. Eapropter, venerabilis frater in Christo, tuis cupientes

Vide lib. 10.
epist. 191. &
lib. 13. epist.
91. 95.

Epist. 187.
Conceduntur
sibi plura privilegia.